

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. гр.Велинград, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20215210200474 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Б. ИВ. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Велинград, ул. „Стефан Попов“ № 17, чрез адв. С.М. – АК - Пазарджик, против Наказателно постановление № 1649/06.11.2018 г. на Началник група „Охранителна полиция“ към РУ - Велинград при ОДМВР - Пазарджик, с което на Б. ИВ. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. (петстотин лева), на основание чл. 185, ал. 1 от ЗОБВВПИ, за извършено нарушение по чл. 60, ал. 1, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

В жалбата са изложени съображения за материална и процесуална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Алтернативно, твърди се, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Формулирано е искане за отмяна на атакуваното НП, като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Б.П., чрез процесуалния си представител адв. С.М., поддържа жалбата. Депозира писмено становище, в което излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното НП и моли за неговата отмяна. Претендира разноски.

Въззиваемата страна - административнонаказващият орган, редовно призована, не изпраща законен или процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становището на жалбоподателя и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Б. ИВ. П. е санкциониран за това, че на 03.10.2018 г., около 21:00 часа, на Централна гара в гр. Велинград в павилион за бърза закуска, стопанисван от ЕТ „Г.Б.“, е извадил пистолета си, марка „РА-63“, калибър 9x18м, със сериен № N36993, при което оръжието се виждало от посетителите на заведението. В този момент Б.П. не осъществявал охранителна дейност. Същият бил в конфликт с един от посетителите на павилиона за бърза закуска и след като извадил пистолета си го насочил към това лице.

За случая бил подаден сигнал в РУ – Велинград към ОДМВР – Пазарджик. Свидетелят Н. АТ. М. – младши полицейски инспектор в служба „КОС“ при РУ – Пазарджик към ОДМВР – Пазарджик квалифицирал извършеното от жалбоподателя като нарушение по чл. 60, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1649/05.10.2018 г. Жалбоподателят подписал АУАН без възражения. Препис от АУАН бил връчен на жалбоподателя на същата дата – 05.10.2018 г. В законоустановения тридневен срок по чл. 44 от ЗАНН (ред. преди изм. ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г., действаща към датата на извършване на нарушението) жалбоподателят не депозирал възражения срещу издадения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя Б. ИВ. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. (петстотин лева), на основание чл. 185, ал. 1 от ЗОБВВПИ, за извършено нарушение по чл. 60, ал. 1, ал. 1 от ЗОБВВПИ. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 29.11.2021 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от доказателствената съвкупност по делото, включваща

писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното следствие.

Разпитан като свидетел актосъставителят Н.М. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. От казаното от актосъставителя се установява, че след като на 03.10.2018 г. жалбоподателят Б.П. влязъл в заведението, стопанисвано от ЕТ „Г.Б.“, намиращо се на Централна гара в гр. Велинград, извадил законно притежаваното от него оръжие – пистолет и го насочил срещу един от посетителите в търговския обект, тъй като двамата имали спорове за жена. Изложеното от актосъставителя се подкрепя от показанията на свид. Г.Б. - очевидец на извършеното нарушение, който при проведения му разпит излага идентични данни, а именно, че на 03.10.2018 г. жалбоподателят влязъл във въпросния павилион, извадил пистолета си и го насочил срещу едно от лицата вътре в павилиона, с което имал спор за жена.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите Н.М. и Г.Б., тъй като намира същите за логични, достоверни и непротиворечиви.

Съдът кредитира приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са непротиворечиви и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Началник група „Охранителна полиция“ при РУ –Велинград към ОДМВР - Пазарджик, а

АУАН е съставен от оправомощено за това лице – свид. Н.М., заемащ длъжността „мл. полицейски инспектор“ в служба „КОС“ при РУ –Велинград към ОДМВР – Пазарджик, съгласно чл. 215, ал. 1 и ал. 2 от ЗОБВВПИ и т. 1.13 от Заповед № 81213-595/26.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

Спазени са и изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствието на нарушителя Б.П. и на свид. Г.Б. – очевидец на извършване на нарушението. Актът е подписан от актосъставителя и от свидетеля, посочен в него, като същият е предявен на нарушителя да се запознае със съдържанието му и е подписан от него без възражения.

При описание на нарушението от фактическа страна са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН - в обстоятелствената част на АУАН и НП са посочени ясно и подробно всички индивидуализиращи белези на вмененото на въззивника административно нарушение – време и място на извършване на нарушението, неговото авторство и обстоятелствата, при които е извършено.

При съставянето на АУАН и издаване на обжалваното НП обаче са допуснати други съществени нарушения на процесуалните правила, опорочаващи законосъобразността на административнонаказателната процедура, поради което и възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на НП се явява основателно.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ з абранява се откритото носене на оръжие на обществени места, освен при осъществяване на охранителна дейност.

Визираната правна норма регламентира забраната за лицата, които имат законно притежавано оръжие, да ги носят открито на обществени места. Обществено място е такова място, до което имат достъп неограничен и неопределен кръг от хора. Под „носене“ на оръжие се има предвид упражняването на непосредствена фактическа власт върху оръжието, така че то да може да бъде употребено, без обаче да са предприети самите действия по употребата му, като изваждане от определеното за носене място и

боравене с приборите му. Откритото носене на оръжие е такова, чрез което всяко лице би имало пряк визуален контакт с оръжието на адресата на нормата, независимо от това къде по тялото му се намира то.

Съдът, след като прецени установените по делото факти и събраните доказателства, намира, че поведението на жалбоподателя е неправилно субсумирано под правната норма на чл. 60, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ.

По делото не са налице доказателства жалбоподателят да е носил открито законно притежаваното от него оръжие – пистолет. От анализа на събраната по делото доказателствена съвкупност се установява, че оръжието е било видимо за посетителите на заведението едва след изваждането му от жалбоподателя и насочването му към един от посетителите във въпросния търговски обект. В случая жалбоподателят е предприел действие по изваждане на пистолета си и насочването му към конкретно лице, т.е. жалбоподателят е излязъл извън обхвата на правилото за поведение по чл. 60, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ. Следователно не се установява от обективна страна въззивникът да е носил открито законно притежаваното от него оръжие на обществено място, поради което не е осъществен от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 60, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ. Процесното поведение на жалбоподателя не може да се подведе под фактическия състав на нормата на 60, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ. В случая правилната правна квалификация на извършеното от жалбоподателя нарушение е по чл. 60, ал. 1, т. 3, буква „в“ от ЗОБВВПИ, съгласно която разпоредба забранява се носенето и употребата на оръжие и боеприпаси в обществени заведения за хранене и увеселение, каквото е въпросният търговски обект - павилион.

Предвид гореизложеното съдът намира, че е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението и сочената като нарушена законова разпоредба, което представлява съществено процесуално нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Последица от този извод е незаконосъобразност на НП, което се явява основание за неговата отмяна. Противоречието между фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация възпрепятства санкционираното лице да разбере за какво точно деяние е ангажирана административнонаказателната му отговорност и как правилно да организира

защитата си и то в пълен обем.

Освен всичко изложено дотук съдът констатира, че за посоченото в НП нарушение е изтекла и погасителната давност за наказателно преследване на дееца, поради което релевираното в тази насока възражение от жалбоподателя е основателно.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., постановено по тълк. дело № 1/2014 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и то на свой ред прави наказателното производство недопустимо. Разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Погасяването на наказателното преследване е уредено в глава IX от НК, като сроковете са обусловени от вида и размера на предвиденото за съответното нарушение наказание.

Съгласно императивната разпоредба на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК за наказанията, извън случаите на предвиждано наказание лишаване от свобода повече от една година, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години. Следователно с изтичане на три години от извършване на административното нарушение изтича и давността за наказателно преследване. Доколкото в ЗАНН не е предвидено друго нито за тригодишната давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, нито за абсолютната, предвидена в чл. 81, ал. 3 от НК (4 години и 6 месеца), то тези институти са напълно приложими и при административнонаказателните производства. Институтът на чл. 82 от ЗАНН регламентира единствено давността за изпълнение на вече наложено наказание с влязло в сила НП.

В случая се касае за обикновена давност за наказателно преследване на административно нарушение, която може да бъде прекъсвана или спирана. По силата на чл. 81, ал. 2 от НК вр. чл. 84 от ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност,

съгласно чл. 81, ал. 2 от НК. Абсолютната давност изключва наказателното преследване, независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност – чл. 81, ал. 3 от НК.

В процесния случай давността за наказателно преследване на административното нарушение е започнала да тече от момента на извършване на нарушението – 03.10.2018 г. Същата е прекъсната с издаване на АУАН на 05.10.2018 г., а след това с издаване на НП на 06.11.2018 г. След този момент – 06.11.2018 г. е започнала да тече нова тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, която е била изтекла към момента на връчване на НП, тъй като НП е било връчено на нарушителя на 29.11.2021 г. Доколкото давността за наказателно преследване е период от време, определен в закона, с изтичането на който държавата губи правото си да осъществи наказателно преследване, то процесното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно и на това основание – изтекла давност за наказателно преследване на административното нарушение.

По гореизложените съображения съдът намира, че издаденото НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63д от ЗАНН, право на разноси има жалбоподателят. Въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати разноси в размер на 300,00 лв., съобразно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, които да се присъдят в полза на адв. С.М. - АК Пазарджик, за осъществено процесуално представителство на жалбоподателя, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1649/06.11.2018 г. на Началник група „Охранителна полиция“ към РУ - Велинград при ОДМВР - Пазарджик, с което на Б. ИВ. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Велинград, ул. „Стефан Попов“ № 17, е наложено административно наказание „глоба“ в

размер на 500 лв. (петстотин лева), на основание чл. 185, ал. 1 от ЗОБВВПИ, за извършено нарушение по чл. 60, ал. 1, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА ОДМВР-Пазарджик да заплати на Б. ИВ. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Велинград, ул. „Стефан Попов“ № 17, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН и чл. 38, ал. 2 от ЗА, сумата в размер на 300 лв. (триста лева), представляваща разноски за процесуално представителство по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____